Hned trojice muzikantů, které známe spíše v hudebních uskupeních, než jako sólisty, vydala dvojici alb. Úplně sólově **Petr** („nebavič“) **Novotný**, druzí dva v tandemu: **Radim Zenkl** a **Ondra Kozák**. Společného mají obě alba dost – naprostou dokonalost hudební, instrumentální i aranžérskou především, originální a osobitý přístup ke zpracování témat rovněž. Dvojice Zenkl-Kozák položila důraz spíše na hudbu, Petr Novotný spíše na texty.

To vyplývá z faktu, že **Petr Novotný** je autorem všech písní, takže přinejmenším od poloviny alba je trochu melodicky předvídatelný. Zaujmou a vyčnívají z poměrně nevzrušivě plynoucích písní *Tři sloni* a *Klub odložených milenek*, já bych si vybral ještě *Pojď se potkat*, nebo *Abych obstál*. Autor a interpret si splnil přání a řekl posluchačům, co jim říci chtěl, to je asi hlavní poselství této desky. {desky 1813}

Jak již naznačeno výše, dvojice **Radim Zenkl** – **Ondra Kozák** experimentovala spíše hudebně, a to jak instrumentačně, tak žánrově a album co chvíli překvapuje, i když někdo některá překvapení nemusí úplně snést. Kromě obou zmiňovaných aktérů jsou autoři písní buď lidoví, nebo i historičtí, což desku dělá pestrou, ale současně ji to trochu rozmělňuje. Já jsem si vybral skladby *Leela*, *Josefinelust* a *El Cumbanchero*, pro rozhlasové vysílání je velmi příznivá i skladba *Pomněnky*. Naopak *Piják mudrák* nebo *Bonaparte´s Retreat* působí trochu jako z jiného světa, ne-li jako omyly. Desku rozhodně budete poslouchat několikrát, pokud si ji budete chtít žánrově zařadit, a pak nakonec stejně smeknete klobouk před šíří záběru a univerzálností obou protagonistů, což asi chtěli prokázat či potvrdit a povedlo se jim to. {desky 1785}

MK